
KRIŽEV POT V ČASU EPIDEMIJE

(Napisan z mislijo na stiske prijateljev v Italiji ter kot prošnja za obvarovanje Slovenije).

1. postaja: Jezusa obsodijo na smrt

*Molimo te Kristus in te hvalimo,
ker si svojim križem svet odrešil.*

Izvedeti, da si okužen z novim virusom, spontano pripelje tudi strah pred smrtno obtožbo. Nihče ne ve, kako bo bolezen potekala, in nihče ne ve, kdo vse od ranljivejših se lahko še okuži in tako postane obsojen na smrt. Kako naporno je živeti s tem strahom, Gospod, kako naporno je nemirno pogledovati v prihodnost. Toda, Gospod, ti si ljubitelj življenja, ti si močnejši tudi od te epidemije. Prosimo te, ozri se na krike mnogih, ki v strahu in bolečini izgubljajo svoje najdražje, in zaustavi to »kugo« našega časa.

Usmili se nas o, Gospod.
Usmili se nas.

2. postaja: Jezusu naložijo težki križ

*Molimo te Kristus in te hvalimo,
ker si svojim križem svet odrešil.*

Mnogi že nosijo križ okužbe in bolezni. Niso si ga izbrali in vendar jih je zadel. Gospod, stoj jim ob strani, podpiraj njihova telesa v boju zoper okužbo, in naj ozdravijo! Ozri se na sorodnike, ki preplašeni spremljajo stanje svojih dragih, ki trepetajo ob vsakem poslabšanju ter se neznansko razveselijo vsakega, tudi malega izboljšanja. Ozri se na tolike, ki izolirani preživljajo svoje dneve doma, na tolike, ki zapuščeni ležijo v bolnišnici ali v zasilno zgrajenih šotorih, stran od domačih, stran od ljubljenih. Ozdravi in okrepi jih s svojim zdravilnim objemom.

Usmili se nas, o, Gospod.
Usmili se nas.

3. postaja: Jezus pade prvič pod križem

*Molimo te Kristus in te hvalimo,
ker si svojim križem svet odrešil.*

Gospod, na tej postaji te prosimo za zdravstveno osebje, ki se bojuje in omahuje po težu križa te epidemije. Mnogim primanjkuje zaščitne opreme, mnogi podaljšujejo svoj delovni čas ter dneve in noči žrtvujejo za reševanje bolnikov. Nekateri ne zmorejo več, ker ne vidijo konca. Gospod, tudi ti veš, kaj pomeni pasti po tleh in obležati. Daj tem ljudem moči in poguma, da bodo v moči tvoje Milosti ponovno vstali in hodili ter še naprej darovali življenje za svoje brate. Obišči jih s svojo tolažbo in močjo!

Usmili se nas, o, Gospod.
Usmili se nas.

4. postaja: Jezus sreča svojo mater

*Molimo te Kristus in te hvalimo,
ker si svojim križem svet odrešil.*

Marija, tvoja materinska navzočnost je v bolečini kakor spomladanski dež, ki napoji izsušeno zemljo in oznani, da bo zacvetelo življenje. Bodi med nami in ne nehaj prositi za človeštvo, ki se utaplja v teh težkih razmerah. Stoj ob strani tistim, ki umirajo in nimajo nikogar ob sebi. Ti sama jim bodi nežna bližina. Stoj ob strani tistim, ki izgubljajo svoje. Ti sama jim briši solze. Stoj ob strani osebju, ki omaguje. Ti sama jih dviguj s tal kakor nekoč svojega Sina. Stoj ob strani bolnim. Ti sama jim bodi priprošnjica za zdravje. Stoj ob strani vsem zdravim, da bi zdravi tudi ostali ter odgovorno in hitro delali za dobro vsega človeštva. Marija, ti sama bodi naša zaščita in materinska opora.

Usmili se nas, o, Gospod.
Usmili se nas.

5. postaja: Simon pomaga Jezusu nositi križ

*Molimo te Kristus in te hvalimo,
ker si svojim križem svet odrešil.*

Gospod, prebudi srca mnogih mladih in odraslih, da bi v teh dneh bili pripravljeni prostovoljno pomagati vsem, ki so ostali sami in si ne morejo pomagati. Naj jim bodo kakor angeli, ki jim prinesejo vse potrebno iz trgovine ali lekarne, jih pokličejo, da ne bi bili osamljeni, jim podelijo toplo besedo spodbude in tolažbe. Okrepi mnoge, ki bodo v teh dneh poklicani, da priskočijo na pomoč celotnemu narodu ter s svojimi darovi pripomorejo, da nihče od potrebnih ne bo ostal brez pomoči. Naj se resnično v našem narodu prebudi tako prevečkrat pozabljena skrb za drugega. Vsi smo namreč varuhi drug drugega! Naj postanemo in ostanemo resnično bratska Cerkev.

Usmili se nas, o, Gospod.
Usmili se nas.

6. postaja: Veronika obriše Jezusu obraz

*Molimo te Kristus in te hvalimo,
ker si svojim križem svet odrešil.*

Ko se človek znajde sredi trpljenja, ki ga presega, se zdi, da ne vidi več prav, ne sliši več prav, ne dojema več prav. Njegov obraz je poln udarcev, strahu, groženj, bolečin, solza. In vendar je bila tam žena, ki je pogumno stopila iz množice in trpečemu obrazu povrnila vid. Vrnila mu je svetlobo in pokazala, da ljubezen in bolečina lahko prebivata skupaj. Naj kristjani nenehno opravljamo delo te žene in vsakemu obrazu vračamo Bogo - podobnost. Podobo tistega, ki je zlo že premagal in v katerem se poleg bolečine že rojeva veselje Vstajenja.

Usmili se nas, o, Gospod.
Usmili se nas.

7. postaja: Jezus pade drugič pod križem

*Molimo te Kristus in te hvalimo,
ker si svojim križem svet odrešil.*

»Ko pride pomlad in se temperature dvignejo, bo vse boljše.« Toda virus je odporen tudi na to. Gospod, ko se obzorje zamegli in se nebo zapre, se vse zdi tako brezizhodno, tako moreče, tako usodno. Ko se ne vidi konca, je na preizkušnji tudi naša vera in naše upanje. Tvoja sedma postaja; telesno že nisi zmogel več in vendar je bilo za teboj komaj pol poti, pred teboj pa še najtežje. Kako vstati Gospod? Kako naprej? Četudi se je tisti petek zdelo, da molči tudi Oče, je spomin na Njegovo obličje in njegov Glas bil dovolj, da si vstal. Ker te je ljubezen do nas klicala, ker si vedel, da nas ne moreš pustiti na tleh. Zato je križev pot vedno začasen, tvoja zmaga nad smrtjo in trpljenjem pa večna.

Usmili se nas, o, Gospod.
Usmili se nas.

8. postaja: Jezus tolaži Jeruzalemske žene

*Molimo te Kristus in te hvalimo,
ker si svojim križem svet odrešil.*

Kako potolažiti otroke in ženo, ki so izgubili svojega 30-letnega očeta in moža? Kako potolažiti moža, katerega žena je ravnokar bila intubirana in se bori na intenzivni negi? Kaj reči, ko se zdi, da bolečina igra svojo zmagovalno turnejo? Ti, Gospod, se ustaviš ob teh človeških solzah in jim daš nov pomen. Na skrivnosten način jih spreminjaš v solze umivanja in prerojenja, v solze, ki naznanjajo, da se bo v človeški nemoči na skrivnosten način pokazala tvoja moč. Naj se ob tem, ko se sesipajo gospodarski in ekonomski sistemi, na katerih smo toliko časa gradili svoj obstoj in dokazovali svojo moč, rojevamo ponižni in preprosti, potrebni in odprti, da sprejmemo tebe, našega edinega Odrešenika ter verujemo evangeliju, ki v največji temi naznanja prihod skrivnostnega Jutra.

Usmili se nas, o, Gospod.
Usmili se nas.

9. postaja: Jezus pade tretjič pod križem

*Molimo te Kristus in te hvalimo,
ker si svojim križem svet odrešil.*

*»Ne moremo več, samo še Gospod nas lahko reši.«
»Vsak dan odhajam na delo in se vračam z močnim glavobolom, toda moram, ljudje me potrebujejo.«
»Ostanite doma, držite se razdalje! Mi tukaj ... živimo resnično težko situacijo (molk).«
»Prosimo za mamota otroka, rojenega včeraj, ki so jo pravkar intubirali. Stanje se slabša.«
»Molite za prijatelja, ki je danes odšel v Očetovo naročje. Imel je 30 let.«*

To so samo nekatera sporočila, ki zadnje dneve nenehno prihajajo iz Italije. Jezus, do kdaj? Je to resnično? Bo kdaj tega konec? Kako naprej? Kje je vrh te Golgote? Se da izstopiti? Toda ti brez besed in z velikim naporom vstaneš. Tudi tretjič. Da greš naprej in odpreš pot nam, ki sami ne zmoremo. Da daš življenje zato, da bi ga mnogi prejeli.

Usmili se nas, o, Gospod.

Usmili se nas.

10. postaja: Jezusa slečejo

*Molimo te Kristus in te hvalimo,
ker si svojim križem svet odrešil.*

En droben virus nas je slekel. Slekel je naše mogočne oprave, sesul naše sisteme, razgalil našo krhkost, strl naše lažne bogove. Naredil nas je ranljive in majhne. Tudi drugega pred drugim. Sosed pozdravi soseda, z balkona si pomahata ženi, ki že leta nista govorili, zazvoni telefon, prek katerega skrben glas vnuka sprašuje babico, kako je. Postali smo človeški. Ne zaradi virusa, ampak zaradi Milosti, ki nam je poslana v času te epidemije. Kajti v človeški nemoči se kaže Božja moč in prav težke situacije rojevajo nove svetnike, take, za »sosedovimi vrati«. Gospod, naj bo Milost močnejša, naj se sredi zla razodenejo plemenite misli in dejanja mnogih src, da bo ljubezen glasnejša od razprtij, edinstvo močnejša od sovraštva, ranljivost pa nova vhodna vrata za lepoto občestva med nami.

Usmili se nas, o, Gospod.

Usmili se nas.

11. postaja: Jezusa pribijejo na križ

*Molimo te Kristus in te hvalimo,
ker si svojim križem svet odrešil.*

Prav nobena država in nobena celina ne uideta tej novi preizkušnji. Človeštvo je kakor pribito z žebli tega novega virusa, ki se neusmiljeno zariva v telesa tolikih bratov in sester po celem svetu. Križano človeštvo, ki skupaj s teboj vpije: »Moj Bog, moj Bog, zakaj si nas zapustil?« Gospod, naj bo ta čas čas prečiščenja, naj bo to čas, ko bomo sebi in drugim podarili lepoto odpuščanja. Ti si viseč in pribit, izmučen in takrat, ko si že težko dihal, izgovoril: »Oče, odpusti jim ...« Ko vsi skupaj kot človeštvo težko dihamo v teh nemirnih časih, naj tudi iz naših src pride ta molitev. Ko ne moremo prejeti zakramentalnega odpuščanja grehov, naj bo naša letošnja spoved odpuščanje vseh krivic, ki smo jim dopustili, da nas s svojimi ostrimi žebli še vedno držijo pribite na sovraštvo ali so celo povzročile, da smo te žeblje zasadili v dušo in telo drugega. Ko smo kakor levi in desni razbojnik pribiti v Tebi, naj tudi iz naših src v moči tvoje milosti pride ta nov vzklík, ta vzklík, ki že naznanja vstajenjsko jutro: »Oče, odpusti mi. Oče, odpusti jim.«

Usmili se nas, o, Gospod.

Usmili se nas.

12. postaja: Jezus umrje na križu

*Molimo te Kristus in te hvalimo,
ker si svojim križem svet odrešil.*

Dopolnjeno je. Jezus, na križu si umrl z zadušitvijo. Tako kot toliko naših bratov in sester, ki za novim virusom umirajo z zalitjem pljuč, z zadušitvijo. Ti si resnično hotel v vsem biti blizu

človeku, da ga ne bi nikoli izgubil. Naj vsi, ki so odšli s tega sveta nepripravljeni in nespravljani, v tvoji smrti najdejo svoje vstajenje. Naj jih pričaka tvoje usmiljeno Obličje in naj prav noben od njih ne bo izgubljen. Kajti ti si Ljubezen, ta pa ne prenese, da bi izgubila svoje ljubljene. Naj bodo najdeni v tvojem usmiljenem naročju.

Usmili se nas, o, Gospod.

Usmili se nas.

13. postaja: Jezusa položijo Mariji v naročje

*Molimo te Kristus in te hvalimo,
ker si svojim križem svet odrešil.*

Marija, tako blizu se zdi tista betlehemska noč, ko si v svojem naročju držala novorojenega Otroka. Ob obiskanju angela si velikodušno razprla svoje naročje in vanj sprejela Boga samega. Pod križem, takrat, ko se je ponovno stemnilo, te je Oče prosil, da ponovno razpreš svoje naročje in vanj sprejmeš ne le svojega mrtvega Sina, ampak vse človeštvo, ki je zaradi greha izgubilo sijaj življenja. Poklicana si bila, da postaneš Mati človeštva, še več, postala si Mati zločincev, Mati izgubljenih in zaslepljenih, Mati prestrašenih učencev in apostolov. In ti si ostala Mati. Tista, ki ni sodila in ni obsojala, ampak le sprejemala v svoje nežno materinsko naročje. Ostala si tista, ki s svojim Sinom zbira in ne raztresa. Zbira vse tja do binkošti, ko se je ta vesela novica vendarle lahko raztresla po celem svetu. Marija, ostajaj med nami kakor Mati, ki odpira toplino naročja, kot tista, ki zbira celo nasprotnike. Ostani Mati Cerkve in nam tudi v tej noči pomagaj videti Jutro, iz preplašenih učencev delaj pogumne pričevalce tistih, ki so Ljubezen že okusili ter nas pošiljaj v ta svet kot glasnike neustavljivega upanja. Kajti On je svet premagal.

Usmili se nas, o, Gospod.

Usmili se nas.

14. postaja: Jezusa položijo v grob

*Molimo te Kristus in te hvalimo,
ker si svojim križem svet odrešil.*

Ko stojimo pred to negotovo prihodnostjo, ki se v napovedih zdi kakor odprt grob, te prosimo upanja in zaupanja. Prosimo te, da se usmiljeno ozreš na naš narod ter nas na priprošnjo svoje Matere, zavetnice Slovencev, posebej zavaruješ in zaščitiš. Nas v domovini in tiste po svetu. Majhni smo in v tolikih stvareh nepripravljeni, četudi bi radi nenehno delovali močnejši in pogumnejši, kot v resnici smo. Ti si rad ponudil svojo usmiljeno roko vsem majhnim, potrebnim, neobglenim, tistim, ki so te potrebovali. Mi te potrebujemo Gospod! Zelo. Zato se milostno ozri na nas in nas kljub mnogim storjenim neumnostim in neupoštevanju preventivnih ukrepov obvaruj. Trmasti smo že od nekdaj. In vendar naj bo tvoje usmiljenje večje. Naj se grob pred nami spremeni v vrt vstajenja in naj bomo rešeni okužb, epidemije ter obvarovani smrti.

Usmili se nas, o, Gospod.

Usmili se nas.

15. postaja: On živi!

*Molimo te Kristus in te hvalimo,
ker si svojim križem svet odrešil.*

Besede, ki so za vedno spremenile tok zgodovine. Nič več ni enako kakor prej, nobena bolečina ne more več imeti zadnje besede, nobena grožnja smrti se ne more več bohotiti nad Njegovo zmago. Kajti takrat, ko je smrt zasadila svoje zobe v Odrešenika in je že mislila, da ga je premagala, je spoznala, da je to le začetek njenega konca. Luč je premagala temo in tema se je morala poraženo umakniti. Tako bo tudi s to epidemijo. Njen rok je omejen. Težka skala je že odvaljena, kraj smrti, trpljenja, krivic in bolečin že postaja vstajenjski vrt srečanja, življenja in upanja. To je naš evangelij, to je naše življenje. Ta dokazana gotovost, da Gospod prav sredi največje teme srca, ki joka nad praznino, posije s svetlobo srečanja, ki postane navzočnost. Praznina, ki postaja priložnost, razbite črepinje, ki postajajo nova vaza, preizkušnja, ki postaja vstajenjski vrt. Naj bomo tudi mi vstajenjski vrt za mnoge.

Hvala ti, o, Gospod.
Hvala ti.